

Lekcja 9

1 grudnia

Najbardziej przekonujący dowód

Tekst biblijny: Ef 5,1-2.

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie, że nasze relacje ze współwierzącymi stanowią najbardziej przekonujący dowód jedności Kościoła.

Odczucie: Odczucie potrzeby oszacowania natury i wpływu naszych więzi z ludźmi.

Działanie: Prośenie Boga o działanie w nas i przez nas w celu wydawania świadectwa prawdy ewangelii.

Plan nauczania

I. Poznanie: Widzialna jedność.

A. Dlaczego sama jedność doktrynalna jest niewystarczająca, by wykazać widzialną jedność wobec świata?

B. Jak nasz styl życia i sposób, w jaki kształtujemy więzi świadczą o naszej wierności wobec Jezusa?

C. Jak widzialna jedność aktywnie świadczy o mocy Bożej?

II. Odczucie: Potrzeba oszacowania.

A. Jak postępowanie innych ludzi wpływa na twoją duchową wędrówkę zarówno pozytywnie jak i negatywnie?

B. Jak oceniłbyś swoje aktualne świadectwo twojej tożsamości w Chrystusie?

C. Dlaczego pojednanie wywołuje silne emocje zarówno u tych, którzy go dostępują, jak i tych, którzy są tego świadkami?

III. Działanie: Wzajemne postawy.

A. W jakiej dziedzinie twojego życia potrzebujesz najbardziej przemiany od Boga, abyś mógł wydawać pozytywne świadectwo wobec świata?

B. Czy potrzebujesz przyjęcia służby pojednania w twoich więziach?

Podsumowanie: Widzialna jedność wyrasta z nowej tożsamości, którą przyjmujemy, kiedy wyrażamy wiarę w zbawcze dzieło Chrystusa. Sposób, w jaki żyjemy i współdziałamy z innymi, wyraża realność jedności i stanowi przekonujące świadectwo zarówno charakteru Boga jak i Jego przekształcającej mocy.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Ef 2,13-16.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Kiedy chrześcijanie żyją zgodnie ze swoją tożsamością w zmartwychwstałym Chrystusie, składają mocne świadectwo miłości i mocy Boga.

Tylko dla nauczyciela: Rozpoczynając tę lekcję pomóż uczestnikom dostrzec znaczenie tego, co ludzie widzą w ich życiu. Podkreśl to, jak nasze słowa i czyny wpływają na sposób postrzegania Boga i naszej więzi z Nim przez innych ludzi.

Wstępna dyskusja: Julia została adoptowana jako dziecko. Znalazła się w troskliwej, kochającej rodzinie. Z czasem wyrosła na miłą, rozumną chrześcijankę. Bardzo kochała swoich przybranych rodziców. Jednak kiedy dorosła, zapragnęła poznać swoją biologiczną matkę i jej krewnych. Julia wypełniła formularz z danymi kontaktowymi i wkrótce otrzymała informacje o swojej matce. Przed spotkaniem z nią i krewnymi Julia wysłała im swoje fotografie oraz potwierdzenie pokrewieństwa z nimi. Jednak zrozumiała, że nie było to potrzebne, kiedy tylko ich ujrzała. Jedno spojrzenie na nich wystarczyło, by zauważyć podobieństwo. Jej młodsze rodzeństwo było zaskoczony tym, jak bardzo Julia jest podobna do matki. Nie tylko wyglądała bardzo podobnie, ale podobnie się zachowywała i miała podobne upodobania. To podobieństwo było przekonującym dowodem, że należała do rodziny.

Podobnie pisarze *Nowego Testamentu* sugerują, że jedność i miłość chrześcijan jest najbardziej przekonującym dowodem ich łączności z Chrystusem. To, jak wyglądamy i postępujemy, jest wymownym znakiem naszej łączności z Nim - lepszym niż jakiegokolwiek deklaracje.

Pytania do dyskusji: W co jesteś najbardziej skłonny wierzyć - czyny czy pisemne dowody? Dlaczego? Jakie założenia czynisz co do ludzi na podstawie ich słów i czynów? Czy wszystkie twoje założenia były poprawne?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: W tej części omówione jest życie w królestwie Bożym demonstrujące moc Bożą. Część ta akcentuje powiązanie między naszymi czynami i naszą tożsamością w Chrystusie. Omawiając lekcję podkreśl tak, iż widzialna jedność nie jest naszym dokonaniem, ale dziełem Chrystusa. Jesteśmy powołani, by żyć zgodnie z nową tożsamością, która została nam dana w Chrystusie.

Komentarz biblijny

I. Nowa tożsamość (przeczytaj Ef 2,13-16).

Jak wspomnieliśmy wcześniej w tym kwartale, jedność Kościoła zależy od śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, które czynią nas nowym stworzeniem, jedną z Chrystusem i dają nam nową tożsamość w Chrystusie. Wezwanie skierowane do wierzących,

by okazywali widzialną jedność, nie jawi się zatem jako niewykonalne zadanie. Jest to raczej „wezwanie do życia zgodnego z tożsamością, którą darmo otrzymaliśmy podporządkowując się Chrystusowi” (Gregory A. Boyd, „Living in, and Looking Like, Christ”, w: *Servant God: The Cosmic Conflict Over God’s Trustworthiness*, red. Dorothee Cole, Loma Linda 2013, s. 410). Jedynie gdy żyjemy zgodnie z naszą tożsamością w Chrystusie, możemy dawać ludziom dowód realności ewangelii i potężnej mocy Bożej.

II. Pojednani z Bogiem (przeczytaj 2 Kor 5,17-21).

Biblijne pojednanie odnosi się do przywrócenia więzi między zwaśnionymi wcześniej i skłóconymi stronami. Choć ludzie są odpowiedzialni za wrogość i wyobcowanie w ich więzi z Bogiem, Jezus pojednał nas z Bogiem usuwając pierwotną przyczynę wrogości. Jako nasz Zastępca wziął na siebie karę za grzech wymaganą przez prawo. Dlatego Bóg musi być postrzegany zarówno jako Inicjator jak i Ośrodek postrzegania. Ponieważ Bóg pojednał ludzkość ze sobą przez Chrystusa i dał ludziom nowe życie, Paweł wzywał Koryntian, by żyli zgodnie z ich nową tożsamością jako pojednani z Bogiem. Mieli to czynić pełniąc służbę pojednania w konkretnych sytuacjach ich codziennego życia. Paweł oczekiwał, że Koryntianie będą głosić przesłanie pojednania, a owoc pojednania będzie widoczny dla tych, których będą spotykać w ich chrześcijańskiej drodze. Przy braku zewnętrznych dowodów ich tożsamości pojednanych Paweł musiałby zakwestionować to, czy Koryntianie prawdziwie przyjęli pojednanie dane im przez Boga. Tak więc wezwał ich, by „pojednali się z Bogiem” (2 Kor 5,20).

Do rozważenia: Czym różni się pojednanie od usprawiedliwienia? Na jakiej podstawie Paweł kwestionował poświęcenie Koryntian dla Boga i pojednania oferowanego przez Niego? Na czym polega przyjęcie misji pojednania?

III. Życie zgodne z wartościami królestwa Bożego (przeczytaj Ef 4,25—5,2; Rz 14,1-6).

Życie poddanego królestwa Bożego to więcej niż pojednanie. Obejmuje ono także nowy sposób życia radykalnie odmienny od sposobu życia świata, bo oparty na innych wartościach. Obejmuje nie tylko zmianę panowania, któremu się poddajemy, ale także zmianę stylu życia. Chrześcijanie są powołani do przyjęcia stylu życia nacechowanego miłością, łaską i miłosierdziem. Paweł wyjaśnia, że nasze dawne życie musi zostać porzucone, abyśmy żyli zgodnie z nową tożsamością w królestwie Bożym - tożsamością, która została „stworzona według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy” (Ef 4,24). Temu nowemu życiu musi towarzyszyć odnowienie umysłu, w którym nasze postawy i priorytety ulegają zasadniczej zmianie.

„Kościół jest powołany, by być wyrazem tego alternatywnego społeczeństwa. (...) Jest miejscem, w którym działają odwrócone priorytety wyrażone w Ośmiorgu Błogosławieństw. Jest miejscem, gdzie służb jest ważniejsza niż status, pokora góruje nad pychą, wyrażana jest miłość a nie żądza, a współpraca zajmuje miejsce współzawodnictwa” (Lowell C. Cooper, „Doing Justice, Loving Mercy — in the End Time”, w: *Do Justice: Our Call to Faithful Living*, red. Nathan Brown i Joanna Darby, Warburton 2014, s. 86). Życie według naszej nowej tożsamości z nowymi priorytetami przyciąga uwagę do ewangelii. Harmonia i jedność wynikająca z zastępowania egoistycznych dążeń autentyczną służbą oraz pychy z własnych

osiągnięć i statusu pokorą jest tak przeciwna popularnej kulturze, iż stanowi dowód mocy Bożej przemieniającej ludzi.

Do rozważenia: Dlaczego ważne jest, by nasza tożsamość poddanych królestwa Bożego była połączona z odnowieniem umysłu? W jakim stopniu twój zbor reprezentuje alternatywne wartości królestwa Bożego?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W tej części zadaniem uczestników lekcji jest zastanowić się, w jakim stopniu ich życie i życie ich zboru odzwierciedla ich tożsamość w Chrystusie i stanowi dowód działania mocy Bożej.

Pytania do zastosowania

1. Na czym polega różnica między przesłaniem pojednania a służbą pojednania?
2. Wiele badań sugeruje, że działania i postępowanie członków Kościoła niewiele różnią się od postępowania przeciętnych ludzi w społeczeństwie. Skąd bierze się ten brak wyraźnej różnicy? Na co wskazują wyniki takich badań?
3. W jaki sposób możesz wyrażać swoją tożsamość człowieka pojednanego z Bogiem? Wobec kogo Bóg nakazuje ci zademonstrować życie według wartości królestwa Bożego w tym tygodniu? Co przekazujesz innym przez swoje słowa i czyny?
4. Które z cech życia w królestwie Bożym omówione w tej lekcji są najtrudniejsze do ukazania w twoim życiu? Jak nawiązanie Pawła do faktu, że miłość Chrystusowa ponagla nas, wpływa na twoje postawy i motywację?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Poniższe zadania pomogą uczestnikom lekcji skupić uwagę na jednej dziedzinie ich życia, w której nie wydają właściwego świadectwa swojej tożsamości wobec otaczającego ich świata.

Zadania

1. Wskaż jedną z cech twojej dawnej tożsamości wymienionych przez Pawła w Ef 4, która powraca i przejawia się w twoim życiu (fałsz, kradzież, niewłaściwa mowa, gniew, złość itd.). Następnie określ cechę, która pwoinna zastąpić tę słabość i zapisz ją na niewielkiej kartce, którą będziesz mógł nosić przy sobie. Rozmyślaj o tej cesze kilka razy dziennie przez kolejny tydzień. Pod koniec tygodnia opisz, co Bóg powiedział ci o swojej słabości i co powinienesz uczynić.
2. Wymień praktyczne przykłady rodzaju mowy, do praktykowania której Paweł wzywał chrześcijan. Na początek możesz rozważyć 1 Tes 5,11; Hbr 3,13; 2 Kor 13,11. Wybierz jeden z tych przykładów i pomyśl o tym, jak możesz go zastosować w nadchodzącym tygodniu w rodzinie, miejscu pracy i wśród znajomych.
3. Zaplanuj dwa grupowe działania w celu służenia bliźnim i okazania pomocy wybranej osobie ze zboru i lokalnej społeczności.